

ПРОФ.
ДОБРИН
ДОБРЕВ:

Масони и
суфи имат
общи знаци

СИЛВИЯ
ТОМОВА

Писането
като
шамар

ХРИСТО
ХРИСТОВ:

Съвременни
историци
погменят
историята

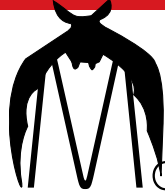

БЕЗПЛАТНО МЕСЕЧНО СПИСАНИЕ ЗА ЛИТЕРАТУРА

книжарница

АПРИЛ 2011, ГОДИНА VIII, БРОЙ 75

ISSN-1312-4161

Историята
на фентъзита

Съвременни историци погменят историята

Пуасът на
литературния
скивот

www.lira.bg

1 312 416 106 450

Петсън и котето Фингъс

6 милиона тираж
в 45 страни

ПРИКАЗКИ ЗА ЧЕТЕНЕ И ПРЕПРОЧИТАНЕ ЗА ДЕЦА И ЗА ВЪЗРАСТНИ

- Невероятните случки с Фингъс и Петсън развиват уменията да се ценят приятелството, привързаността между близките и грижата един за друг.
- Уникалните бъркотии, които котарачето Фингъс забърква, забавляват децата и ги превръщат в заклетни фенове на хубавата книга.
- Забавните илюстрации доставят истинска наслада с многобройните си детайли и с изобретателността на автора.

В много страни книгите от поредицата са заемали челни места в топ класациите за най-продавани книги. Удостоени са с големи международни награди. Историите за Петсън и неговото необикновено коте са адаптирани за телевизия, заснет е филм, играят се театрални спектакли.

Издателство „Флют“
www.flut.bg

Книги, с които децата израстват!

от РЕДАКТОРА

За Вратата, която води единствено към себе си

РУМЕН ЛЕОНИДОВ

Книгата на Асен Валентинов е написана във великолепен стил, който ни напомня най-добрите образци на европейската есеистика. „Безлунния“ (не го обръквайте с безлуния), е единна като изработка, съдържанието и оформлението ѝ носят вродения финес на своя автор. Това не ме учудва, понеже отдавна познавам Валентинов и знам колко търпеливо шлифова диамантчето си, наречено талант, при това до такава степен, че е успял да го превърне в ускорител на езика.

Нищо елементарно няма в този сборник, за което човек да се хване и да каже – ето тук авторът говори познати неща. Още с подзаглавието той се опитва да ни подведе, кръцавайки го „Приказни есета“. Приказни като сказ на приказки или приказки като текстове с външен вид? Мисля, че второто е по-точно, тъй като това не са само есета, а мощни поетически видения. И същевременно визии, изтъкани от онази крехка и чуплива материя, с която си служи високата поезия. Те са къси, енергични, умни и живописни. Четат се лесно, но трудно се преглъщат – следствие от своеобразната художественост и стойността на всеки отделен текст.

Тъгата, самонаблюденията, самовзиранията, изтръгването от тези състояния са много добре уплътнени. Чувството и мисълта вървят не ръка за ръка, а непрекъснато се изпреварват или по-скоро си разменят местата. Тук една стъпчица в невярната посока, само една не на място по-силна или по-слаба дума, или само една недобре изразена като интонация фраза, може да разруши всичко. Доста трудно авторите издържат на собствената си самовизискателност, за да сполучат с фината обработка на споуките между отделните благородности, които да останат незабележими дори за окоито на прецизните майстори на светлината. „Безлунния“ и неговите Приказни есета са озарени от тази светлина. Сборникът е с обем на тъничка стихосбирка и затова бих го оприличил на малко, но истинско бижу. Тъй като Валентинов е издържал на всичките си самоизкушения, се е получил омайващ дебют, който го въвежда на първия ред в литературната ложа на неговото поколение.

Целта на Асен Валентинов явно е не просто да ни разказва измислени истории, а да ни отвори вратата, която небинаги виждаме. Тя е някъде тук... Вляво, вдясно, пред нас. А може би сме я изгубили от погледа си. Това е Вратата към невидимия свят, която води единствено към себе си. Прочитът на тази книга е като почувстване, разтворите ли нейните бели видения, ще ви се отвори и онази Невидима врата, която никога не е била заключена.

Още за и от Асен Валентинов само на www.lira.bg

Изгата
ЛиРА.БГ
e-mail: lira.bg@abv.bg
www.lira.bg

Главен редактор
Румен Леонидов
0878 803 138

Отговорен секретар
Румен Василев
0878 803 139

Дизайн и предпечат
Божадар Петков

Адрес на редакцията:
пл. Славейков 11, ет. 3
тел. 02/980 00 48

Печат
Delta High Print
тираж 50 000

СЪДЪРЖАНИЕ

Класации 5
Топ 10 на най-продаваните книги за март
Да спасим книжарниците!

история 6
Проф. Добрин Добрев:
„Масони и софи имат общи знаци“

skypoint представя 7
Анди Андриос: „Има изход от всяка безизходица“

AMG publishing представя 8-9
Трактатът

PROBook представя 10
Турбо четиво за всички възрасти

БЪТ представя 11
Малкото голямо четене

Изток-Запад представя 12-13
Мръсният танц с Призрака на мрака

Ера представя 15
„Спиралата“ на Макюбн

интервю 16

изборът на ЛиРА 18-19

Жанра 98 представя 20
Ламикин в България

Жибета представя 21
Уейн Дайър: „Защо сме тук?“

Медийни партньори:

CRUSS
Online Bulgarian Network
Либерален Преглед
robstvo.wordpress.com

ХЕЛИКОН
За книгите и хората

КНИЖАРНИЦИ „ХЕЛИКОН“

Благоевград ул. „Васил Левски“ №1, тел: 02 4604068 Бургас пл. „Тройката“ № 4, тел. 02 4604083 Варна - Пикадили Парк бул. „Приморски Парк II“ № 482, тел. 02 4604073 Велико Търново ул. „Васил Левски“ № 17, тел: 02 4604070 Габрово бул. „Априлов“ № 40, МОЛ Габрово, ет. 2, тел. 02 460 4086 Добрич ул. „25 септември“ № 34 Кюстенгил ул. „Демокрация“ № 33, тел: 02 4604069 Пловдив ул. „Райко Даскалов“ № 13, тел: 02 4604064 Пловдив - Център ул. „Княз Александър Батенберг“ № 29, тел. 02 4604075, 02 4604074 Русе ул. „Александровска“ № 50, тел: 02 4604071 Стара Загора ул. „Цар Симеон Велики“ № 102, тел: 02 4604066 София - Витоша бул. „Патриарх Евтимий“ № 68р тел: 02 4604060, 02 4604061 София - Гранд Хотел България бул. „Цар Освободител“ № 4 (фойето на гранд хотел България), тел: 02 4604063 София - Стамболийски бул. „Ал. Стамболийски“ № 17, тел: 02 4604062 Шумен бул. „Славянски“ № 88, тел: 02 4604072

„ИЗТОК-ЗАПАД“ ПРЕДУПРЕЖДАВА: НЕ СЕ ПРЕПОРЪЧВА ЗА ТЪПАЦИ

АКО ДНЕС ИМА ЖИВ ГЕНИЙ, ТОВА Е ДЪГЛАС ХОФСТАТЪР

Преводителят на флуидите Дъглас Хофстатър е само на 35, когато през 1980 г. получава наградата Пулицър за книгата си „Гьодел, Ешер, Бах“ (ГЕБ за по-кратко). Този гениален опус му носи съкрушителен успех, защото грандиозният му замисъл е изпълнен като оратория - разпрострял се е в цели 1140 страници. Феноменалният му интелект работи в областта на компютърните модели на психичните процеси (което пръв нарича „изкуствен интелект“). Завършил е с отличие математика, доктор е по физика, назначен е за асоцииран професор по история и философия на науката, освен това е вещ познавач на класическата философия, на сравнителното литературознание, на психологията. Интересите му включват музика, изобразително изкуство, литература. Ползва няколко езика, превел е от оригинал романа в стихове „Евгений Онегин“ от Пушкин, спазвайки строго метриката на великия руския поет.

Универсалните възможности на Хофстатър проличават и при погледомката на българското издание на „Гьодел, Ешер, Бах“ – той прочита превода на Боян Брезински, връща му го с десетки терминологични забележки и го обявява за единствен, персонален преводач на бъдещите си български книги. Колеието се пази в „Изток-Запад“ като свещен папирус.

Но нека чуем какво казва самият автор за своя мета анализ:

В същност за какво наистина става дума в тази книга, позната и като „ГЕБ“?. Много хора мислят, че заглавието обяснява всичко: книга за математик, художник и музикант. Но и най-бедният поглед показва, че точно тези трима души, колкото и неоспоримо велики да са, играят минимална роля в изложението. Няма начин книгата да е за тях тримата!

Тогава не може ли да опишем ГЕБ като „книга, която показва, че математиката, изобразителното изкуство и музиката по същество са едно и също нещо“? Това също е неописуемо галеч от целта – и въпреки това съм го чувал отново и отново, при това не само от непочети книгата, но и от нейни читатели, дори от ревностни читатели.

А в книжарниците съм виждал ГЕБ да украсява лавиците на най-различни раздели, не само математика, обща наука, философия и когнитивна наука (която са приемливи), но и религия, окультизъм и бог знае какво още. Защо е толкова трудно да се разбере за какво става дума в тази книга? Със сигурност не е само заради обема ѝ. Вероятно поне отчасти причината е свързана с това, че ГЕБ покрива, и не просто повърх-

ностно, тъй разнородни теми – фигури и канони, логика и истина, геометрия, рекурсия, синтактични структури, естествено на значението, дзен будизъм, парадокси, мозък и разум, редукционизъм и холизъм, колонии от мравки, понятия и ментални репрезентации, превод, компютри и техните езици, ДНК, белтъци, генетичният код, изкуствен интелект, творчески способности, съзнание и свободна воля – понякога дори изкуство и музика, да не повярва човек!, – че за много хора се оказва невъзможно да определят основния фокус.

Накратко, ГЕБ е много личен опит да разкаже как става така, че от неогрушевена материя може да се получат одушевени неща. Какво е личността и как тя се получава от обекти, безлични като камъка или локвата? Какво е Азът и защо неща като него се срещат (поне досега) единствено свързани с „полюшващи се буци с ужас и мечти“, ако използваме прекрасната фраза на поета Ръсел Едсън – тоест свързани само с определен вид лигава маса, затворена в твърда защитна обвивка, покачена на върха на подвижна платформа, която се скита по света на гве леко мъхнати съзваци се опори?

Книгата не се препоръчва за тъпаца, но със сигурност трябва да се прочете.

Да спасим книжарниците!

НИКОЛ КРАУС FAZ.DE

Книжарници е имало още в антична Гърция и Рим, както и в ислямския свят през Средновековието, а модерните книжарници са се появили едва след откриването на книгопечатането. В Англия през XVI в. е можело да се печатат книги само след получаване на лиценз от краля и след одобрение на самата книга, пак от краля. Затова е имало и много забранени книги. И въпреки че търговията с тях е била заплашена от тежко наказание, е имало книжари и читатели, които са поемали риска да ги разпространяват и четат. С други думи, книжарят от самото начало е бил незабвима фигура, както от закона, така и по дух.

Интернет ни предлага милиони книги само с един клик на мишката, удобството на четенето има обаче висока цена. Google books се опитва да обогати познатия свят, докато книжарниците са микрокосмос, който трябва да ни помогне да наблюдаваме света. Те са като

еден портнер, който отвара вратите на познанието.

Всеки, който започва онлайн търсене, има възможност да сърфира по повърхността на света, да отиде там, където има желание. Това обаче е един вид скоростен туризъм. Но този, който вместо това се забравя в книжарницата, получава знанието, трупа столетия наред от мислители, писатели, критици, учители и читатели. Тяхната колективна мъдрост контрастира на неутралната и безчувствена дигитална мрежа.

Да, технологиите и електронните книги съществуват, но защо трябва да е за сметка на книгите и книжарниците? Когато някой си зареги е-книга, е добре за миг да се замисли за следното: ако достатъчен брой хора се откажат да посещават книжарниците, то те ще затворят врати – не някои от тях, а всички. И това заплаха с изчезване цяла редица от ценности, които съпровождат човечеството, откакто ги има книгите.

(свс съкращения)

Летопис на Българската православна църква
изд. Български бестселър; Национален музей на българската книга
брой стр.: 580, цена: 79,00 лв.

Това мащабно издание се посвещава на 1140-годишнината от основаването на Българската православна църква, 150-годишнината от Българския Великден, 140-годишнината от учредяването на Българската екзархия и в памет на всички блаженопочинали и приснопаметни архиепископи, духовници и миряни, допринесли с трудовете си за изграждането, развитието и утвърждаването на Българската православна църква. То проследява историята на БПЦ от нейното учредяване до наши дни, развитието на християнството по българските земи и ролята на Православната църква за страната ни, но ни предоставя и пълен справочник с биографични данни и фотографии на всички български архиепископи от борбите за самостоятелна Българска църква от края на XIX век до днес.

helikon.bg **ХЕЛИКОН**
За книгите и хората

Художествена литература

- 1 Проницателят** Ангу Ангрлос, изд. Skyprint ●
- 2 Стъклярят от Мурано** Марина Фиорато, изд. Кръгозор ↑
- 3 Петдесет велики разказвачи. Сборник Т. 2** изд. Кронос ★
- 4 Речта на краля** Марк Лог, Питър Конради, изд. Intense ★
- 5 Колибата** Уилям Йънг, изд. Хермес ★
- 6 Любовни упражнения. Сборник** Съставител Ваня Щерева, изд. Мавзолея ООД ↓
- 7 Яж, моли се и обичай** Елизабет Гилбърт, изд. Прозорец ↓
- 8 Трактатът** Робин Агер, изд. AMG Publishing ★
- 9 Забраненият плод** Халиг Зия Ушаклъгил, изд. Слънце ↓
- 10 TILT. Началото** Любен Дилов - син, изд. Enthusiast ★

Нехудожествена литература

- 1 Скритият дар** Джериес Аваг, изд. AMG Publishing ↑
- 2 Трите въпроса** Хорхе Букай, изд. Хермес ↓
- 3 Да се обичаме с отворени очи** Хорхе Букай, изд. Хермес ○
- 4 Монахът, който продаде своето Ферари** Робин Шарма, изд. Екслибрис ○
- 5 Подсъзнанието може всичко** Джон Кехоу, изд. Феникс ↓
- 6 Атанас Буров. Банкер, политик, дипломат** Валентин Александров, изд. Унискорп ★
- 7 Приказки за подарък на любими хора** Енрике Марискал, изд. Барг ★
- 8 Въведение в природолечението: Моята практика** Д-р Атанас Михайлов, изд. Изток-Запад ↓
- 9 Всички ще умрем, а сега на здраве** Рангел Вълчанов, изд. Жанет-45 ○
- 10 Методът Силва за контрол на ума** Хосе Силва, изд. Кибеа ★

★ ново ● остава ↑ нагоре ↓ надолу ○ връща се

НАЙ-УМНИЯТ ЧОВЕК НА ПЛАНЕТАТА ПРЕВЕДЕН И НА БЪЛГАРСКИ

Проф. Добрин Добрев :

Масони и суфи имат общи знаци

Томбул джамия е била средище на мъдреци

Проф. Добрев, какви нови данни сте намерили за дейността на тайните просветителски общества в България, които представяте в книгата си „Тайните на Томбул джамия“?

Подобен културен артефакт, каквито са трите плочи със знаците, поставени точно на това място, са много голямо изключение, защото тайните и затворени просветителски общества не обичат да са многословни. Най-често се поставя по един знак, и то на скрито място, което може да бъде разкрито само от посветени. В случая трите каменни плочи са поставени точно до североизточния ъгъл на сградата на джамията. Върху тях са изобразени множество знаци с много специфично и дълбоко значение за просветителските общности. Това показва, че култовият комплекс, в който влиза и Томбул джамия, е бил много важно средище на мъдреци. Вероятно идеята на дарителя, който е осигурил средствата, е била да направи един култов център, в който са се подготвяли посветени, за да разпространяват идеите на разбирателството, толерантността, любовта към хората в по-широко териториално поле. Вероятно Томбул джамия не е била част от някаква общност, а самото сърце на тази суфистка най-общо казано културна общност. Суфите са част от една гребна традиция, чиято основна идея е, че хората са равни, религиите са равни.

Каква е връзката на тези знаци с учението на суфите и с появата на масоните по нашите земи?

Подобни връзки са били забелязвани от изследователите, но толкова ярко присъствие на знаково послание в пространството на един култов комплекс аз не познавам. Тук става въпрос за поставяне на три плочи с ясни и недвусмислени знаци, които говорят за дълбочината на философската идея на представителите на суфистката школа. Става въпрос за школата Бекташи. Тази школа е широко разпространена по българските земи и е известна с това, че е свързана с идеите за толерантността, защото голяма част от членовете са били християни. Известно е например, че Георги Раковски е бил бекташки дервиш повече от една година, но за това не се говори официално. Идеите на суфите са по-скоро близки до екуменическото движение днес. Смята се, че религиите са само външен израз на една обща духовна идея, поради това няма значение, че този център е свързан с джамия. Той можеше да бъде свързан с църква или с манастир. Въпросът е, че зад външния образ на религиозната общност присъства една дълбока мъдрост за веротърпимост и разбирателство.

Що се отнася до връзката с масоните, има много световни изследвания, които говорят за

това, че суфите и масоните са имали много тясно разбирателство и контакти. Някои твърдят, че суфите са по-древно културно образование. Други пък смятат, че е обратното. При всички случаи между тях има разбирателство и много от тайните знаци на масоните са общи с тайните знаци на суфите бекташи са общи с тайните знаци на масоните. За суфите няма никакво значение каква религия изповядва, важно е да вярва, че има един Бог. Важно е и да не си ортодоксален вярващ, т.е. да не си човек на крайностите, защото, когато си ортодоксален, ти не можеш да разбереш другата религия. Подобно е отношението и на масоните към религиозността на техните членове. Те търпят представители на всички религии в своята общност. В североизточната част на България има много свидетелства за това. Там е център на подобни общности, при които религиозните различия по-скоро са били считани за продуктивни, отколкото за създаващи проблеми.

Откога са датирани знаците на каменните плочи и какво означават?

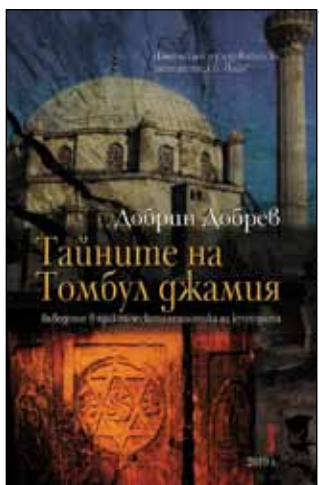
Това са класически знаци с много ясни знакови послания. Основният елемент в тях е така нареченият Печат на Соломон. Това е кръг с вписан в него шестоъгълник, съставен от два равностранни триъгълника. В публичното пространство този шестоъгълник е известен като Звездата на Давид. Много хора го идентифицират с юдейската традиция, но всъщност това е един от ключовите знаци на човешката културна традиция. Посланието допълнително носи идеи. В центъра на изображението е т. нар. Печат на Соломон, но върху централната плоча той е короната на Дървото на живота. Това е нещо изключително, защото аз като експерт Дървото на живота не съм го срещал с корона, която да представлява Печатът на Соломон. Вътре в този печат са вписани от лявата и от дясната страна петолъчна и шестолъчна конструкция. Изображение, което представя микрокосмоса и макрокосмоса. Има и една осмолъчна свастика в центъра на звездата, която представя слънцето и космическите лъчи, които даряват живот. Това е стара традиция – всичко да започва от слънцето. Още от Египет, през други култури, за да се стигне до християнството и мотива, че Бог е светлина. Това е идеята за Космоса, представен върху централната плоча.

Лявата плоча представя деформирана шестолъчна звезда, в която е вписан ромб. Това е символът на постигането на Нурвана.

Интервюто на Красимира Георгиева се препечатва със съкращения от Агенция „Фокус“. Пълния текст можете да прочетете на www.focus-news.net. Заглавието е на „Книжарница“

Книгата „Тайните на Томбул джамия“ на проф. Добрин Добрев разкрива неизвестни данни за дейността на тайните просветителски общества в България и за непроучени досега знаци, между които Печатът на Соломон. Те са гравирани върху три каменни плочи в североизточния ъгъл на известната шувенска джамия. Изследването има принос за проучването на учението на суфите и на първата поява на масоните по нашите земи. Добрин Добрев е професор по обща и литературна семиотика.

Тайните на Томбул джамия. Въведение в практическата семиотика на културата
Добрин Добрев
изд. Фабер
стр.: 192,
цена мека корица: 19,90 лв.
цена твърда корица: 24,95 лв.

Има изход от всяка безизходица

Авторът на „Проницателят“ отново на български

Съкровищата на пътешественика“ е литературен феномен. Ръкописът на Анди Андрюс е бил отхвърлян с изумително единодушие от големите издатели в САЩ в продължение на три години, преди Thomas Nelson Publishers да се съгласят да го публикуват през 2002 г. Веднага след издаването си книгата влиза в класациите за бестселъри на най-авторитетните медиуми и книжарски вериги. Изключителната ѝ оригиналност става причина „Ню Йорк Таймс“ да я класира в раздел „Бизнес“, „Уолстрийт джърнъл“ – в „Психология“, „Барнс и Нобъл“ – в „Мотивационна литература“, а „Амазон“ – в „Художествена литература“.

На изявенията на някои критици, че е написал „книгата на столетието“ Анди свища рамене и с широка усмивка отговаря: „Е, това столетие беше доста кратко.“

Това е най-известната книга на Анди Андрюс. Преведена е на повече от 20 езика, а в някои американски училища е включена в учебната програма по литература.

46-годишният Дейвид Пондър не е просто във финансова криза. Бившият изпълнителен директор кара разпадаща се кола, закъснява с вноските за къщата и няма здравна осигуровка. Няма и откъде да намери единайсет хиляди долара за неотложната операция на дъщеря си. Нещата стават съвсем безнадеждни, след като го изхвърлят и от нископлатената му работа. Когато колата му поднася на заледения мост, Дейвид вече не е сигурен дали иска да я овладее... Единственият въпрос, който той в сърцето си, е „Защо точно аз?“. В този миг на отчаяние той все още не знае, че е сред малцината избрани да получат отговор.

Съкровищата на пътешественика
Анди Андрюс
изд. SkyPrint
стр.: 168, цена: 9,99 лв.

РУМЕН ЛЕНИДОВ
„Съкровищата на пътешественика“ е нова възможност да осъзнаем, че има изход от всяка безизходица, че всеки от нас е жива частица от вечната Вселена. И най-важното – че в ръцете на собствената ни воля е ключът към всички, към което се стремим.

ЙОРДАНКА ХРИСТОВА
Тази книга предлага увлекателно пътешествие, в което преоткрив безценните съкровища на вечните ценности.

ФИЛИП ТРИФОНОВ
Съкровищата не са заключени в банков трезор, те са между страниците на тази книга.

Очаквайте „10 години по-слаби“

От личния диетолог на Куентин Тарантино: Няма вълшебно хапче, но има вълшебен план

Авторката на „10 години по-слаби“ д-р Кристин Лайдън е завършила Йейлската медицинска академия и е била личен диетолог на Куентин Тарантино и Каре Опис. Програмата ѝ е 6-седмична и ви гарантира, че след приключването ѝ ще имате по-малка талия и ханци, по-плътък корем и по-чиста и еластична кожа. „10 години по-слаби“ не е поредната наущумяла диета, а програма за възстановяване и подмладяване на цялото тяло. Тя включва: Хранителен план, съсредоточен върху протеини, въглехидрати и мазнини, без броене на калории, без сложни точкови системи и претегляне

на порции.
Нито за миг няма да изплатите глад или лишения.
Упражнения отнемат около 20 минути дневно не изискват предварителна физическа подготовка, сложни уреди или специално пространство.
С помощта на придобитите знания ще успеете да запазите формата на тялото си в продължение на 10 години след изпълнението на програмата.
Книгата ще ви даде и отговорите на най-често задаваните въпроси към известната диетоложка.

10 години по-слаби
Д-р Кристин Лайдън
изд. SkyPrint

Тайното знание

Илюстрирано пътешествие из магическия свят на посветените в тайните на Вселената хора – от Орфей до мистиците на XX в.: антични философи и мъдреци, астролози и алхимици, магьосници и медшуми, учени и хора на изкуството, създатели на тайни общества и спорни фигури от сферата на духовността.

Тайното знание
Рут Клайдсдейл
изд. AMG Publishing
брой стр.: 304
цена: 17,95 лв.

Скритият дар

Колекция от 101 притчи, събрани от близо и далече, които вдъхновяват читателя да търси и открива необикновеното в обикновените неща, защото, както се казва в една от историите: „Ако вашият подарък не е опакован така, както сте очаквали, то е, защото е бил опакован много по-добре“.

Скритият дар
Джериес Авад
изд. AMG Publishing
брой стр.: 240
цена: 10,00 лв.

Душите индиго

Авторите прокарват хипотезата, че голям брой възрастни, обитаващи планетата Земя днес, носят характеристиките на феномена индиго – те мислят и чувстват по нов начин, възпламяват творчески импулс, новаторство и независимост. Книгата обединява знания от астрологията, енергийната психология и източните учения, за да помогне на тези хора да разгърнат уникалния си духовен потенциал.

Душите индиго
Кабир Джафи,
Ритама Дейвидсън
изд. AMG Publishing
брой стр.: 184
цена: 11,95 лв.

Евангелието на Исус, или Трактатът

Какво пише в древен документ, подкопаващ Църквата и цялата християнска религия

Отгледан в светско семейство, Робин Агер никога не презрѣща традиционния юдаизъм, но винаги се е чувствал свързан с културата и обичаите на тази религия. Той се увлича от мистичното учение Кабала, очарован е от Новия завет и апокрифните евангелия, но притежава професионални познания в астрономията, биохимията и квантовата физика. Робин Агер е на „ти“ и с основните философски и духовни учения. Като писател той решава да потърси златното сечение между религията, науката и езотериката и го намира в своята истина. Коя е тя?
Предлагаме ви следващите регове от романа „Трактатът“.

- Мириам, чуи ме – прекъсна я началникът ѝ. – Тук се вдигна голям шум, откакто ти ни изпрати копие на декодирания документ. Това, с което разполагат гаджето ти и приятелите му, е разтърсващо... Не, по-точно това е РАЗ-БИ-ВА-ЩО – той произнасяше всяка срчка отчепливо, с ударение. – Последствията могат да окажат влияние върху оцеляването на юдаизма. Мириам не разбираше.
- Знаеш, че разполагам с някои части от превода на Рабиновиц от шпионския софтуер, който качихме на диска. Изглежда е нещо, което се предполага, че е написано от Исус. Нали така?
- Да – гласът отговори с престолено търпение, давайки ѝ шанс да изложи мислите си.
- Знаем, че Исус е бил историческа личност. Значи е логично да е написал нещо. Това ли е толкова важно?
- Това е най-лошото, Мириам. Ако еврейски източник разкрие древен документ, който премендира да е написан от техния Спасител и който подкопава Църквата им, ако не и цялата им религия, тогава...
- Той си пое въздух.
- Може да започне вълна от погроми, тъй като обидените християни ще обвинят цялата еврейска раса в богоухулство срещу техния Бог.
- Той направи пауза и Мириам го чу да си поема съх.
- Знаеш, че вече контролираме целия банков сектор и вестниците, нали?
- Шеговитият коментар, който се използваше често с антисемитска язвителност, направи впечатление на Мириам.
- За сравнение – продължи той – обидата на мюсюлманите от датския вестник, който публикува карикатура на Мохамед, ще изглежда като караница между влюбени. Ако се наложи, трябва отново да спши с него, Мириам, но се добери до всичко, което изглежда като оригинал, всякакви фотокопия, видеозаписи, каквото и да е.
- Тонът леко се смекчи.
- Мириам, наистина се надявам да не се стигне дотам. И двамата знаем, че десетки хиляди евреи могат да бъдат убити

в Съединените щати, в Израел, в целия останал свят. Трябва да вземеш материалиите. Дръж ме в течение.
Връзката прекъсна.
Мириам затвори телефона и остана замислена върху това, което трябваше да се направи. Обади се на шофьора си да докара колата, гребна дипломатическото си куфарче и гамската си чанта и тръгна към лобито.
- Да – разсъждаваше тя. – Ще трябва да помисля за това, но няма начин да спя отново с него.

* * *

- Най-общо казано, това е евангелие – започна Хирши.
- Всички слушаха напрезано. Може би не знаеха какво точно означава това, мислеше си Хирши, така че бързо обясни. – Думата „евангелие“ на староанглийски означава добри новини и може да се отнася до всяко учение или доктрина, представяна от религиозен водач. Разбира се, ако кажете само евангелие, повечето хора ще си помислят за едно от четирите евангелия на Новия завет.
- Хирши ги погледна един по един. Никой не възрази, че започна толкова от далеч.
- Съществуват и други евангелия от преди началото на официалното християнство. Наричаме ги с общото име апокрифни евангелия или апокрифни текстове. Те или не са били познати по времето, когато е бил съставян Новия завет, или умишлено не са били включени в него.
- Сякаш между другото добави:
- Историята ясно показва, че ранното християнство не било единно, което означава, че са съществували редица секти. Всяка от тях си е правела свой подбор от евангелията, но уви, тези неща са били четирите, които днес познаваме от Новия завет.
- Започна да говори все едно изнасяше лекция пред студенти.
- През II век Иринеи, епископ на Лугдунум в Галия, днешен Лион във Франция, пламенно агитирал за превръщане на четирите познати ни евангелия в норма. Той бил един от първите, които го направили, и първият, който заявил, че тези четири евангелия са плод на божествено вдъхновение. Написал Трактат от пет тома, озаглавен „Против ересите“, съкратено от латинското „Изобличение и опровержение на лъжливото знание“.
- Хал бавно и предпазливо вдигна ръка.
- В „Против ересите“ Иринеи се опитал да опровергае достоверността на поредица от евангелия, които той не желал да бъдат включени в Новия завет. Повечето от тях били гностически текстове. Гностицизмът е клон на християнството с някои доста радикални виждания според общоприетите норми и със странен кабалистичен подтекст, с изключене на това, че вярва в Христос. – Хирши се усмихна, направи пауза, отпи глътка кафе и продължи по същество.
- Иринеи и другите като него успели да спрат размножаването на неканоничните текстове. И те изчезнали от лицето на земята. Единственото, което знаехме за тях, бе благодарение на Иринеи, който чрез собствения гняв ги бе утвърдил чрез отричането им. – Хал се усмихна на собственото си остроумие. – Но очевидно през вековете е имало хора, които открито не са били съгласни с църковните водачи. Те скрили копия на забранените текстове в една пещера близо до египетския град Наг Хамади.

РОЗОВА СОЛ ОТ ХИМАЛАИТЕ

Хималайската кристална сол се е създавала в продължение 250 милиона години. Тя е чиста, незамърсена и без добавки. Изкопава се, измива се на ръка и се изсушава на слънце.
Наричат я „бялото злато“, защото съдържа основните 84 минерала, от които организма ни се нуждае. Розовият цвят се дължи на железните оксиди, съдържащи се в нея.
Кристалната сол доказано понижава кръвното налягане до 15 минути. Соленият разтвор не е лекарство за високо кръвно налягане, по-скоро има способността да го регулира. Освен това пречиства синусите, много е полезна за гаргара – при инфекция на гърлото. Използва се и за промивки на устата: за борба с язвита в устата, за възпаления на венците и за избелване на зъбите. Хималайската сол се употребява за инхалация, за промивка на очите, за маска за лице, за натривки на тялото, за облекчаване на болките (в нагорещена торбичка), срещу гъбички на краката, при травми, ухапвания от насекоми, болки и наранявания (1%-8% солена разтвор), за детоксикация на организма.
Кристалите на тази сол са създадени в най-големия енергиен център на Земята – Хималаите. В състава ѝ освен желязо, влизат и сяра, калий, калций, магнезий и натрий, който е в значително по-ниско количество, отколкото в обикновената готварска сол, което със сигурност означава едно – в организма ви няма да се задържа вода. Хималайската сол е уникален дар от природата, подходящ и много полезен за всяка възраст, за практикуване на пълноценен и здравословен начин на живот.
Можете да я опитате на вкус в „Хеликон“, където се продава в различни грамажи и опаковки.

ЧАЙ ОТ ЮЖНА АФРИКА

Йоги чай Роибос е абсолютно натурален и чист - не съдържа консерванти, оцветители и кофеин. Неговите качества са доказани – типичен антиоксидант, ограничава действието на свободните радикали, които увреждат клетките на организма. Укрепва имунната система и предпазва от ракови заболявания. Препоръчва се и за хората с алергии - сенна хрема, астма, екзема, защото е естествен щит срещу тях.
Йоги чай Роибос е идеален и за страдащите от повишена раздразнителност и чувствителност, нервно напрежение, нарушения в съня, безсъние, главоболие, високо кръвно налягане, предпазва от мозъчен удар и сърдечен инфаркт. Има благоприятен ефект върху централната нервна система, действа като антидепресант.
Това е чай и за хората с книга, защото действа освежаващо и ободряващо.
Можете да се пие както топъл, така и студен - подходящ е за всеки сезон.

Турбо четиво за всички възрасти

„Книга за гробището“ разбива стереотипите

Нийл Геймън е създал богата, изненадваща, а понякога и обезпокоителна, история от страната на сънищата: получил се е магичен микс, страшен и изпълнен със спираци гръха приключения. Авторът, досущ като магьосник и истински рицар на словото, успява да събере цяла поредица от „заклиания“, с чието очарование пленява читателите от различни възрасти.

Книгата започва със страховитата сцена – цяло семейство е убито от „човек, на име Джек“, но най-малкото дете, едва проходило бебе, успява да избяга. Момчето се скрива в близкото гробище, където духовете, които го обитават, решават да

го осиновят, за да го предпазят от убиеца. Различните и забавни като характер духове наричат детето Никой Оуенс, защото „приличал единствено на себе си и на никого друго“. Геймън описва как Никой броди между надгробните камъни, как задава многобройни въпроси и открива тайните от света на живите и на мъртвите. Всеки път, щом се отдалечи от гробището, момчето се натъква на нови опасности и започва да усвоява нови умения, за да оцелее.

Любовта на Никой към новото му семейство, обитавало гробището, е емоционалният център в романа – тя е спойката между напрежението,

премерения хумор и възхитителната атмосфера на сцените.

Ако ни попитат как бихме определили жанра на „Книга за гробището“, бихме казали: Това е жанрът на превъзходните произведения! Със сигурност момчето Никой Оуенс ще бъде много обичан герой от читателите от идните поколения. Неслучайно Геймън е включен в Речника за литературни биографии като един от десетте най-велики живи постмодерни писатели.

Книга за гробището
Нийл Геймън
изд. PRO Book
брой стр.: 224, цена: 11,99 лв.

Татяна Лолова чете „засфуматения“ Съни Сънински

„Високо под земята“ – първият от поредицата филми за четене

Това не е рецензия. А мой прочит (до 26-та страница) на „Високо под земята“ – първият от поредицата филми за четене – авторско кино на Съни Сънински.

Ето няколко разбъркани кадри от този първи филм за четене: „България на длан“, каквато я вижда С.С.

„Свободата като наркотик“, пак според С.С.

И още: Платон, Аристофан, Бокачо, Илф и Петров, Михаил Булгаков, Михаил Зощенко, Рей Бредбъри, Христо Калчев, Бунюел, Мария Станкова, Георги Господинов... все родствени души.

Това е Реалистично фентъзи.

Сънчо - Съни Сънински: Луда фантазия, организаторска гарба, амбиция, въдъновение, упоритост – скрити зад красивото лице на одухотворен индивид – големи кафени, кафиени очи, вежди пиявици, сочни устни, немирни влажни кърици, усмивка и съсредоточеност. Сценарист, режисьор, актьор,

архитект, бизнесмен, строител, съпруг, баща, желан, но недостъпен момък.

Човек открит, ясен, прозрачен и засфуматен. Хипроумник с небинен вид. Автор на филми за четене. Основоположник ли е в това, или го е видял, или чул, или чел?

Не съм

толкова информирана, така че за мен той е първият!

Не ме е канил за представяне на първия му филм за четене! Пише да чакам следващия!

И за откриването на миниатюрите не ме е канил и затова още не съм ги видяла. Сега бях поканена от издателството PRO BOOK – Димитър, Красимира, Емил и...

Обичам да чета откъси от новоизлезли книги и често получавам покани за това, но „това“ не било книга, а филм за четене и всеки трябва сам да го чете.

На мен ми поръчаха да кажа в три изречения как намирам творбата.

Тези дни четох как Маркес плакал неутешимо, свит на къло, когато Полковника умрял (убит от ръката на самия Маркес).

Не знам колко пъти Съни ще

има повод да плаче за тези, които присъстват във филмите му за четене. Книгата започва с експресивен полов акт. Не съм чела Кама Сутра. Приемам на доверие, че не е преписвал оттам. Съни се е подчинил да пише, каквото му се диктува (поглеждам нагоре).

Той няма вина. Той само ще обере плодовете, когато узреят.

Съни, нищо не може да ти се опре, щом успя и с мен да се справиш.

Книгата е интригуваща. Умна, пронична, загадъчна и цинична.

Ще се хареса, както всичко, което създава мъжът на Чечи – таткото на Иван и Стефан.

Да се израдваме на новото в живота му.

На добър час, Сънчо!

Татяна Лолова
Критик-гулетач

Топ 100 ясен на 10 април

На 10-ти април, в предаването „Малкото голямо четене“ ще бъдат обявени стотте книги, които са получили най-много зрителски гласове в периода между 27-и февруари и 20-ти март.

В продължение на два часа всички заглавия от стотицата ще бъдат представени с 40-секундни анимационни клипчета, направени от изпратените детски рисунки за конкурса на „Малкото голямо четене“.

В предаването ще бъдат обявени и победителите в конкурса за детска рисунка.

Кристиян, 9 години, живее в София, учи в 41 ОУ „Св. П. Евтимий“.

- Обичам да чета трилъри и фентъзи, защото са много страшни.
- „Чарли и шоколадовата фабрика“. Защото в началото е малко тъжна, но после става забавна.
- Чарли Бъкет, защото е беден, но щастлив. Богатите хора ги убиват, а бедните – не.
- Том Сойер, защото и аз правя бели и съм непослушен в училище.
- Да, защото, когато са били малки, са харесвали такива книги. Майка ми сега чете една детска книга, която ѝ е била любима като дете.
- Хари Потър, защото е велика книга, изпълнена с магия.

Хари, 13 години, живее в София, учи в 38 ОУ „Васил Априлов“.

- Като жанр обичам фантастика, защото открива нов свят, който можеш да се пренесеш и да правиш различни неща.
- „Хари Потър“, защото ми гоня идеята за различен свят, изпълнен с магия.
- Лорд Валдемор от „Хари Потър“, защото е зъл, погъл и същевременно любезен.
- С никого.
- Не, не четат. Интересуват се от политика.
- „Хари Потър“, защото е свят с магия и приключения.

Павел, 9 години, живее в София, учи в Италианския лицей.

- Харесвам фантастика и приключенски романи.
- „Хари Потър“, защото Хари е пич и аз съм пич.
- Сириус Блек (кръстникът на Хари Потър), защото има готина коса и прави готини магии.
- Баща ми прилича на Дъмблдор, а майка ми на Макгонагъл. Тя има твърд характер и

АНКЕТА
6 деца отговарят:

- Какви книги обичаш да четеш?
- Коя е любимата ти детска книга?
- Кой е любимият ти приказан герой?
- С кой герой от приказките би се оприлчил? С кой герой от приказките би оприлчил твоите родители?
- Четат ли възрастните детски книги?
- Коя детска книга трябва да спечели и защо?

все се кара. Себе си намирам в образа на Том Сойер, защото много обича да прави пакости в училище, точно като мен. Веднъж нарисовах мустаци върху снимката на по-големия ми брат.

- Не. На родителите ми не им е интересно, когато им покажа нещо детско, и ми казват „Това е за теб“. Те се интересуват повече какво правят политиците.
- „Хари Потър“, защото много деца я харесват и тя е наистина много интересна.

Гергана, 6 години и половина, учи в първи клас в 41 ОУ.

- Книжки с приказки.
- „Мечо Пух“, защото е интересна. Любимият ми герой е мечето, защото е забавно и добро.
- Пепеляшка – красива е, умна е и има добро сърце.
- Аз приличам на русалката Ариел. Мога да плувам и ми харесва идеята да мога да живея под водата. Майка ми прилича на Пепеляшка, а татко на принца от „Красавицата и звяра“.
- Не съм виждала мама и татко да четат детски книжки, но ако все пак има такива

родители, които го правят, то със сигурност са книги за животни.

- „Цар Лъв“, защото има лъвчета, а аз много ги обичам. Книгата е много интересна, дори има и филм по нея. Аз имам и книгата, и филма.

Паола, 9 години, живее в София, учи в „Дорис Тенеди“.

- Харесвам книги на Роалд Дал.
- „Ванда ТВ звезда“, защото има много приключения.

- Ванда. Тя е момиче с кафява коса и очи, на много опашки и се облача готино – в розово и оранжево каре. Обича да прави бели и в живота ѝ има много забавни случки със съседите и приятелите. Точно като мен. Сега на Хелуин съседите ми не искаха да ме почерпят с бонбони и затова аз не ги обичам.
- Ванда – тя много ми харесва по характер. На мен ми се случват почти същите неща, които и на нея. Например на Хелуин съседите не ми дадоха бонбони.
- Да, четат, защото им е забавно да се върнат в детството. Баща ми много обича да чете и ходим заедно да си купуваме книги.
- „Пипи Дългото Чорапче“, защото е много забавна и популярна книга.

Йоана, 8 години, живее в София.

- Интересни и забавни.
- „Мечо Пух“, защото е изпълнена със забавни случки с животните.
- Мечо Пух, защото винаги говори смешно и е много добро мече.
- Майка ми е като принцесата на инките, но нейната коса е по-сълга. Баща ми е като ястреб.
- Да, от време на време, защото ги моля.
- „Мечо Пух“ или „Пипи Дългото Чорапче“, защото главните герои са забавни пакостници.

Мръсният танц с Призрака на рака

Моят танц със живота
Патрик Суейзи и Лиса Нийми
изд. Изток-Запад
брой стр.: 244, цена: 13,00 лв.

Патрик Суейзи не се нуждае от представяне, но все пак да ви припомним: с главни роли в два от най-любимите филми на всички времена: „Мръсни танци“ и „Призрак“ (познат в България и като „Дух“). Три пъти номиниран за „Златен глобус“, участва в редица хитови заглавия, след като жертва балетната си кариера заради киното. През февруари 2008 г. Патрик съобщава, че е болен от рак на панкреаса в последен стадий. Боец по природа, той не позволи на злощастие-

то да го свали на колена. Борбата му с рака бе важна, както за многобройните му почитатели, така и за страдащите от болестта по целия свят. В мемоарите си той пресъздава не само личния си сблъсък със смъртта, но и детството си в Тексас, безбройните битки с неизвестното, спечелването на слава със сериала „Севера и Юга“, пробива с „Мръсни танци“ и „Призрак“, както и драматичния съвместен живот с любовта на живота му Лиса Нийми. Това е едновременно забавен,

въдхновяващ, но и драматичен поглед за кулисите на холивудския живот. Бракът на Патрик и Лиса е пътешествие на две съдби, преплетени в едно, и достига кулминацията си в трагичната битка с коварната болест, която в крайна сметка нагва Суейзи. „Моят танц със живота“ е ярко откровение за всички, които са били докоснати от магията на актьорския талант на Патрик Суейзи. Изданието включва 32 страници със снимки от живота и кариерата на актьора.

Английските костюми на Светослав Минков

Светослав Минков обичал да пише на хубава хартия със скъпи писалки, заблажително облечен в костюм. По това напомня на Йовков, който винаги сядал да пише в строго определен час на деня, облечен с бяла риза. Ценял скъпите грехи и хубавите вещи. Дори един от роднините му наскоро споделил, че срещнал човек, който му се похвалил, че още носи един от хубавите английски костюми на писателя. Костюмът не бил мръднал.

Костюмите му го надживяха, горчиво би заключил неговият гуру в света на мистиката и личен приятел Густав

Майринк. Защото кредето на Майринк гласи: „Това, което ние наричаме живот, е всъщност чакалня на смъртта“. Но дали наистина е така? Защото разказват на „модерните времена“, както е наречен от критиците, е единственият български писател, който е едновременно глобалист и антиглобалист, казано съвременно. Екзотичното му творчество дава абстрактно европейско и световно звучене на литературата ни, но и предупреждава за „полиетиленовите ужаси“ на съвременната цивилизация.

Светослав Минков:
строго поверително
Румяна Пенчева
изд. Изток-Запад
брой стр.: 288,
цена: 15,00 лв.

Вероломните убийци се завръщат

Асасините стават известни в Европа в края на XII в. като „вероломни убийци“, полюбвани и мюсюлмани, и християни в Светите земи. С годините хронистите добавят нови щрихи към портрета им – те са членове на тайна секта, жертват с радост живота си за своя Повелител. Трубадуриите дори включват това прозвище в романсите си като синоним на „рицар, беззаветно предан на своята дама“. Особено популярно става описанието на Марко Поло (който никога не ги е срещал и просто преразказва слухове и анекдоти). Едва през Просвещението европейските учени проявяват по-задълбочен интерес към асасините и се опитват да ги ситуират в ислямската религиозна и политическа история. Започват и споровете около етимологията на името им. Налага се мнението, че то идва от хашиш, с който мнозина обясняват и тяхната жертвоготовност...

В това вече класическо изследване Бърнарду

Луис, изтъкнат познавач на Близкия и Средния изток, проследява детайлно историята на асасините – обстоятелствата, довели до възникването на ордена в края на XI в. в Северозападен Иран, дейността на Хасан-и-Сабах и борбата му със селджуиците султани, както и трансформацията на самата „секта“ във феодална държава.

Асасините
Бърнарду Луис
изд. Изток-Запад
брой стр.: 200, цена: 11,00 лв.

Ситуацията не е цялата игра

Кое отличава лесните от трудните промени? Успешните промени изискват от лидера на промяната да направи три неща едновременно, основното, от които е, че за да промениш нечие поведение, трябва да промениш ситуацията на този човек.

Можеш да изпратиш алкохол на рехабилитация, където новата обстановка ще му помогне да изчисти организма си. Но какво става, когато си тръгнеш от клиниката? Можеш да видиш нарастване на продуктивността на служителите си, когато шефът на търговията ги сръчка, но какво става после, когато ситуацията отново стане нормална? За да промениш поведението на индивидите, трябва да влияеш не само на тяхната обстановка, но и на сърцата и умовете им.

Промяната: как да я постигнем, когато е трудна
Чип и Дан Хийт
изд. Изток-Запад
брой стр.: 312, цена: 12,00 лв.

Индиговите очи на Вселената

Сися и Хоуп са това, което околните наричат деца индиго. Деца, изпълнени със съзнанието, че живеят в епоха, когато на Земята предстои да претърпи изключителни промени. Деца, притежаващи необикновени дарби, способни да виждат аура на хората и да четат мислите им. Деца, които знаят за тайните на Вселената повече, отколкото специалистите в НАСА и в секретните изследователски центрове на Съединените щати. Сися и Хоуп мечтаят за голямо пътешествие към центъра на света. Няма препятствие, което би могло да ги спре, да ги откаже от непреклонното им намерение. Това е началото на велико магическо приключение, което ще ги отведе от Лос Анджелис до високите платна на Хималаите в търсене и разгадаване на тайната за себе си и за света. („Детето индиго“, „Изток-Запад“, 2006).

Хоуп се е върнала у дома, в Калифорния, а Сися е останал в Тибет. Две години по-късно Ник идва да го отведе за нови изследвания върху надарените с необикновени възможности деца, Сися тръгва с него. Целта му обаче не е свързана с това. Момчето никога не е преставало да мисли за Хоуп. Но невероятното приятелство, което свързва двамата деца, се сблъсква с обстоятелства, които могат да ги разделят в продължение на години. Сися, който с помощта на своя тибетски учител е научил много неща след посещението си в колосална подземна пещера, ще трябва да се сблъска с представителите на съвременната наука, работещи за армията на Съединените щати. И да покаже, че пред децата с ново съзнание няма никакви преради...

Око на света и детето индиго
Артур Колен
изд. Изток-Запад
брой стр.: 204, цена: 10,00 лв.

Парадоксът на безплатното

„Пиша тези гуми на нетбук за 250 долара, най-бързорастящата нова категория лаптопи. Операционната ми система е версия на безплатния „Линукс“, макар че това е без значение, тъй като не пускам никакви програми, освен безплатния браузър „Файърфокс“. Не ползвам „Уоръг“ на „Майкрософт“, а безплатния „Докс“ на „Гугъл“, като така имам и предимството да разполагам със записките си навсякъде, където съм, и не ми се налага да се главоболя да правя копия, понеже „Гугъл“ има архивата за това. Всичко останало, което ползвам, е също безплатно – от електронната поща до постигнатите ми в „Твитър“. Дори безжичният интернет е безплатен, благодарение на кафенето, в което седя. В същото време „Гугъл“ е една от най-доходоносните компании в Америка, екосистемата „Линукс“ е индустрия за 30 млрд. долара, а кафенето очевидно едва насмогва да прави достатъчно латета за по 3 долара. В това се крие парадоксът на безплатното – хората правят много пари, като не взимат нищо за стоката си. Не нищо за всичко, но нищо за достатъчно много неща, в резултат на което вече сме създали икономика колкото на средноголяма страна, основаваща се на цена кръгла нула. Как е станало това и накъде води то?

Безплатното
Крис Андерсън
изд. Изток-Запад
брой стр.: 288, цена: 20,00 лв.

Българската проза в кино

Първите петима, решили теста, ще получат тази книга. lira.bg@abv.bg

1. Първата творческа изява на Силви Варман е участие то във филма:
 - а. „Под изото“
 - б. „Железният светилник“
 - в. „Бай Ганьо“
2. Кои от актьорите не е играл Бойчо Огнянов?
 - а. Андрей Слабаков
 - б. Мирослав Миндов
 - в. Георги Георгиев – Гец
3. Филмът „Иконостасът“ е направен по романа:
 - а. „Железният светилник“
 - б. „Преспанските камбани“
 - в. „Гласовете ви чувам“
4. Коя актриса играе ролята на Ирина от романа на Димитър Димов „Помлон“?
 - а. Виолета Гиндјева
 - б. Невена Коканова
 - в. Искра Рагјева
5. Кои е най-филмираният български писател?
 - а. Елин Пелин
 - б. Павел Вежинов
6. Йордан Йовков
 - а. Първият филмиран разказ на Йордан Йовков е:
 - а. „Най-вярната стража“
 - б. „Шибил“
 - в. „По жицата“
 7. Първият български филм, по който е правен римейк, е „Козият рог“. Кои е авторът на едноименния разказ?
 - а. Станислав Стратиев
 - б. Николай Хайтов
 - в. Ивайло Петров
 8. Филмът „Хотел „Централ““ е създаден по мотиви от разкази на:
 - а. Елин Пелин
 - б. Светослав Минков
 - в. Константин Константинов
 9. Филмът „Земя“ е сниман по едноименната повест на Елин Пелин. Кои е сценаристът на филма?
 - а. Христо Рагевски
 - б. Веселин Ханчев
6. Веселин Андреев
 - а. Цикъла разкази „Седем гневни жени“. Кои е авторът?
 - а. Мария Станкова
 - б. Донка Петрунова
 - в. Мария Грубешлиева
 10. Кои филм не е по творба на Емилиян Станев?
 - а. „Търновската царица“
 - б. „Иван Конгарев“
 - в. „Албена“
 11. Сценарият на филма „Трудна любов“ е създаден по новелата „Белот на гверце“. Кои е авторът и?
 - а. Вера Мутафчиева
 - б. Фани Попова-Мутафова
 - в. Анна Каменова
 12. Един от най-филмираните съвременни писатели е Георги Мишев. Кои е неговият първи филм?
 - а. „Матриархат“
 - б. „Ако не иде влак“
 - в. „Преброяване на гивите зайци“
 13. Филмът „Маймунци през зимата“ печел наградата на кинофестивала в Карлови Вари през 2006 г. Сценарият на филма е по мотиви от

ОТГОВОРИ НА ТЕСТА „ЛИТЕРАТУРНИЯТ НОБЕЛ“

1. Къде е родена Елисавета Багряна? **София** / 2. Поетесата произхожда от чиновническо семейство. Колко деца има в него? **седем (пет сестри и двама братя)** / 3. Истинското име на Багряна е Елисавета Белчева. Кои е нейният литературен кръстник? **Владимир Василев** / 4. Работила е в Народния театър като **статист** / 5. Каква не е била поетесата? **библиотекарка** / 6. Коя е първата ѝ отпечатана книга? **„Вечната и святата“** / 7. От кое стихотворение е строфата „Аз съм млада, млада, млада / Огнено сърце.“? **„Амазонка“** / 8. Кои е първият съпруг на Багряна? **Иван Шапкарев** / 9. Коя е най-голямата съперница на Багряна в любовта и в литературата? **Дора Габе** / 10. Коя книга не е на Багряна? **„Темнузи“** / 11. Какво е било любимото занимание на поетесата? **да чете** / 12. Стихотворението ѝ „Нестинарска съжба“ е посветено на **Дора Габе** / 13. На съдебния процес срещу кой български поет Багряна се явява като свидетел, за да потвърди литературния му талант? **Валцаров**

Аз, вещицата
Дебора Харкнес изд. Бард
брой стр.: 656, цена: 17,99 лв.

Дебора Харкнес създава изключително изобретателно четиво, в което се преплитат класическа история и класическа магия, романтика и съспенс. Даяна е дръзка героиня, която среща своя равностоеен партньор в лицето на вампира експерт по генетика Матю Клермон. Тя постепенно му се доверява, докато накрая връзката им се превръща в интимност, която прекрива непознатите табути. Този интелигентен и сложен сюжет проследява усилията им да разгадаят тайната на ръкописа, чиито страници ги примамват към древното минало и несигурно бъдеще.

Като част от научната си работа Даяна Бишпъп влиза в хранилището на Оксфордската Бодлианска библиотека и попада на омагьосан алхимичен ръкопис. Даяна произхожда от видно вечерско семейство, но не иска да има нищо общо със свръхестественото.

Притчи
Петър Дънов изд. ФАМА
брой стр.: 240, цена: 14,00 лв.

Тук са събрани 177 притчи от беседите на Учителя. Всяка притча е придружена от тълкованията, с които той онагледява учението си за мястото и ролята на човека във Вселената, в природата и в обществото. Той е най-влиятелният български духовен водач, а идеите му намират последователи в цял свят. За него Кардинал Анджело Ронкали, по-късно Папа Йоан XXIII, казва: „Най-големият философ в днешния свят е Петър Дънов“. А Алберт Айнщайн възкликва: „Цял свят се прекланя пред мен, а аз се прекланям пред Учителя от България. Пако Рабан добавя: „Учението на Дънов ще бъде основа на духовната култура на новото столетие.“

Възкликва: „Цял свят се прекланя пред мен, а аз се прекланям пред Учителя от България. Пако Рабан добавя: „Учението на Дънов ще бъде основа на духовната култура на новото столетие.“

Книгата е удоволствие

Спиралата на Макюън разкрива изумителни факти

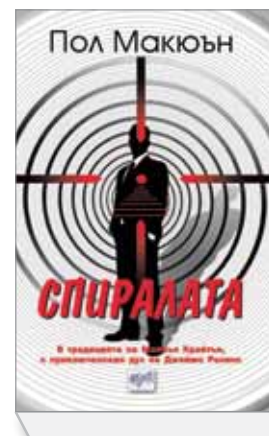

Авторът е професор по физика и водещ учен в сферата на нанотехнологиите

Престижното издание „Буклист“ нарежда „Спиралата“ сред най-увлекателните и оригинални трилъри за последните няколко десетилетия, а най-впечатляващото е, че романът е написан от изтъкнат учен в свободното му време. Авторът е професор по физика и един от най-изтъкнатите учени в областта на нанотехнологиите.

Пол Макюън притежава истински талант в изграждането на пълнокръвни герои. Сюжетът му е супердинамичен: опустошително оръжие, създадено от японците през Втората световна война, е на път да се разпространи в целия свят. С помощта на младия биолог Лийм Конър заразата е овладяна. 60 години по-късно Конър, вече нобелов лауреат и между най-известните биолози в света, е открит мъртъв в река Фол Криук. Камерата на моста е заснела как той скача в нейните води, а зад него е силуетът на тайнствена жена. Официалната версия е самоубийство, но Маги, внучката на Конър, и научният му сътрудник Джейк проследяват закодираните послания на гениалния учен и откриват, че в тях има сведения за секретни научни опити, за финансови интереси и политически интриги.

Авторът разкрива изумителни факти за извършваните опити в тайните лаборатории и ни въвежда в скоростно препускане из света на новите технологии и международния шпионаж. Книгата ни запознава с малко известна, но любопитна, информация за японската история и научните експерименти от годините на Втората световна война.

Пол Макюън
Спиралата
352 страници, цена: 14,00 лв.

Романът е тук, игва и екранизацията му

15 юли 1988 г. Ема и Декстър прекарват заедно нощта след дипломирането си. Двамата са убедени, че няма да се срещнат отново. Но събата преплита житейските им пътища, изпълнени с успехи и провали, излъгани надежди и неочаквани радости. През годините тяхното приятелство-любов остава единствената константа в живота им.

Проникновено и остроумно, Дейвид Никълс проследява две десетилетия от живота на Декстър и Ема винаги в същия ден – 15 юли!

Екранизацията по романа с участието на Ан Хатауей ще се появи на големия екран през тази година!

Дейвид Никълс
Винаги в същия ден
432 страници, цена: 14,00 лв.

За втора година в световните класации

Романът на Джейми Форг вече втора година присъства в световните класации, защото продължава да омагьосва читателите си с дълбока емоция и чувственост.

Те идват от необичайна семейна двойка: Хенри Ли е второ поколение американец с китайско потекло, а Кейко Окабе е второ поколение американка от японски произход.

Форг ни въвежда в действието, което се развива през 1986 г., когато Кейко, съпругата на Хенри, е починала след тежко боледуване. После писателят ни връща в началото на тяхната разтърсваща любов, в деня на първата им среща. Това е времето на Втората световна война, разтърсвано от страхове, мнтелност, съмнения и недоверие. Всички околни са категорично против връзката им, обаче двамата влюбени нито за миг не губят надежда, че някой ден ще бъдат винаги заедно...

Това е магнетичен разказ за разрушителните трусове на прегражданията и за съзидателната сила на надеждата.

Джейми Форг
Хотелът на сладко-горчивите спомени
336 страници, цена: 12,99 лв.

Съвременни историци подменят историята

Обявяването на агентите във ВУЗ ще е следващият шок за мнозина

ХРИСТО ХРИСТОВ е разследващ журналист и изследовател с 21-годишен професионален опит. Започнал е журналистическата си кариера през 1990 г. във в. „Демокрация“. В периода 1991-1997 г. отразява делата за престъпленията на комунизма. В периода 2001-2009 г. е разследващ журналист във в. „Дневник“. Публикува разследвания и анализи по проблемите на достъпа до архивите на бившата Държавна сигурност, организираната престъпност, работата на МВР и специалните служби. През 2010 г. отразява темата за досиетата в блога „Досиета“ в сайта на в. „Капитал“. В началото на тази година основава и започва да редактира независимия специализиран сайт Държавна сигурност.com (desebg.com).

Христо Христов е автор на 3 поетични и 7 документални книги: „Секретното дело за лагерите“ (1999 г.), „Държавна сигурност срещу българската емиграция“ (2000 г.), „Убийте „Скитник“ – българската и британската държавна политика по случая „Георги Марков“ (2005 г.), „Тайните фалити на комунизма“ (2007 г.), „Двойният живот на агент „Пикадили“ (2008 г.), „Империата на заграничните фирми“ (2009 г.) и „Тодор Живков. Биография“ (2009 г.). Носител е на наградите „Паница“ (1999 г.), „Разследващи журналисти“ (2001 г.), „Черноризец Храбър“ (2003 и 2005 г.), „Златен ключ“ (2004 г.), на фонд „Георги Василев“ (2006 г.), на Комисията по досиетата (2010 г.).

На какво ниво е документалистиката, изследваща комунистическото минало в България, спрямо останалите източноевропейски държави?

Мога да изложя само личната си гледна точка, защото едва ли има човек, който да може да проследи всичко, което се публикува, още повече да направи паралел с документалистиката в другите бивши социалистически страни. В голямата си част документалистиката у нас е свързана с различни престъпления на комунизма. Все още ни липсва цялостната картина. Смятам, че основната причина за това е в дългите периоди на забранен достъп до архивите на бившата Държавна сигурност през годините на прехода. Твърдя, че ние все още не знаем каква част от истинската история на България стои скрита в този архив, който по мое мнение е проучен около 2-3 процента. Правени са някои опити на историци за един по-общ анализ, но той е частичен, защото достъпът им до архива на ДС е бил също частичен. Ще дам един пример – лагерите при комунизма. Има не една или две книги, писани по тази проблематика, включително и моята първа книга е на тази тема, има десетки мемоари на жертви, но ние нямаме една цялостна книга, която да обхваща лагерите като система и в нея да се съдържа и паралел с политиката в това отношение в другите страни от Източния блок.

В документалистиката за комунистическата система по никакъв начин не можем да се сравняваме с Германия, просто там изследвателите са на светлинни години напред.

Полша и Чехия също са много напред. Да не говорим за Русия.

Има ли читателски интерес към такъв тип книги и как автори като теб правят обратна връзка с читателите си?

Това, което винаги ми е давало сили като автор на такъв тип документалистика, е големият интерес на хора от най-различни сфери и слоеве на обществото – от портиера до bankerите. Със сигурност мога да кажа, че има един сегмент от обществото, който никога през 21-те години след промените, не е престанал живо да се интересува от комунистическото минало и разкришката за него. В дълга и самотен път при издирването на архиви, борбата за достъпа до тях, проучването и последния етап на писането на книгите, винаги съм мислил за хората, които ще посегнат към творбата. Това ме зарежда с енергия. Тези хора, читателите, са мое упование и сила.

Липсва ли им на българите чувствителност по въпросите на комунизма?

Не бих казал. Сега, близо 22 години след промените, мога да кажа, че всички онези, които вярвахме в промяната, които по един собствен начин сме я изстрадали по митинги, бдения и избори, сме жертва на политиките, които се кълнях, че комунизъмът и участниците в неговите репресивни структури, ще получат заслуженото. А то е да бъде скъсана връзката на наследниците на комунистическа партия с влиянието върху обществено-политическите и икономиче-

ските процеси. За съжаление, включително и мое, нищо подобно не се получи. Решението на комисията по досиетата от 2007 г. насам показват по категоричен начин, че СДС изобщо не са водили такава политика. Назначенията на агенти на ДС на ръководни постове в МВР в периода 1997-2001 г., в митингите, сред посланиците и в ръководния състав на МВНР говорят, че „битката“ за прекъсване на зависимостите от миналото е била само на думи. В СДС просто употребиха антикомунизма за собствени политически цели в моментите на политическо противопоставяне с БСП.

В България има ли вече количествено нарупване на книги, които разследват и разбулват престъпления и тайни от времето на комунизма и от прехода след него?

Разбира се. Има немалък брой книги. Големият проблем е, че в учебниците по история частта за комунистическия период е недостъпачно застъпена. Да не говорим, че в учебниците по литература автори като Георги Марков изобщо не присъстват. Това дава пряко отношение върху паметта за комунистическото минало, тъй като не са осъществени важни връзки в реконструирането ѝ. Това е една от причините, които ме провокираха да създам специализиран сайт на ДС и комунизма (Държавна сигурност.com), в който да бъде систематизирано знанието, опитът и обективната информация за тези процеси и по един лесен и достъпен начин младите поколения да имат възможност да я получават.

В Германия комунистическото минало се преосмисля в резултат на огромно количество художествена и документална литература, която излиза непрекъснато на пазара. Какво попречи България също да направи литературна равностметка на близкото минало?

Примерът с Германия е напълно споделив. Преди 2008 г. бях в Берлин за участие в международна кръгла маса за досиетата на репресивния апарат на комунистическите режими в Източния блок. Огромно впечатление ми направи фактът, че дебатът на домакините не беше дали архивите да се отварят, или не, или пък кои досиетата да се обявяват или затворят, а как в държавата, в училището и във висшето учебно заведение, и не на последно място в семейството, да говорят на младите поколения за комунистическия режим. Много са напред. Ние още не знаем кой от тези, които са преподавали на нашето поколение в университета, и тези, които го правят днес, са били свързани с агентурния апарат на Държавна сигурност. Обявяването на агентите във ВУЗ ще

е следващият шок за мнозина.

Отделно от това ще дам примери как съвременни историци подменят историята. Така например, ако човек отвори биографията на Тодор Живков, писана от професионален историк, ще прочете, че Живков е закрил лагерите в България. Тоест едва ли не му е приписана заслуга за това. А документалните факти показват, че ако Живков е трябвало да се сбогува с властта, то е точно през 1962 г. Тогава го ЦК достига информацията, че в създадения с устни разпореждания от него лагер край Ловеч, където „коли и беси“ дясната му ръка в МВР ген. Мирчо Спасов, се извършват масови убийства. Това е причината за закриването на лагера тихомялком, както казва самият Живков, „без да се шуми“.

Защо в България не се дават награди за такъв тип литература, след като в цял свят документалният и разследващият жанр е особено ценен?

Трудно ми е да отговоря на този въпрос. Нещата у нас са много конюнктурни. Може в един момент да се окаже, че си бил награден от неосветен агент на ДС...

В учебниците по литература автори като Георги Марков изобщо не присъстват

Кои са най-големите проблеми, които срещат един разследващ автор като теб?

Основният проблем е достъпът до определени архиви. Учудва ме отношението на някои изследователи, които по никакъв начин в своите книги не отбелязват този проблем – все едно, че не е съществувал. Гордея се, че съм журналистът и изследователят, който отвори за обществото архивите на секретното дело за лагерите, на секретното дело за унищожаване на досиетата на писателя Георги Марков и неговото убийство,

че осветих съдържанието на най-мащабното в българската история разследване на прокуратурата – за икономическата катастрофа на комунизма, в което са документирани трима фалита на Живковото управление – 1960 г., 1977 г. и 1987 г. Ще добавя и прословутото дело №1 срещу Тодор Живков, в което съдържание беше затворен истинският облик и признанията на човека, ръководил 35 години страната при комунизма.

Другият проблем е свързан с търпението и силите, с които човек трябва да е зареден, за да се впусне в изследване на такива обемни архиви.

Чувствал ли си се застрашен през последните 20 години и имало ли е опити да бъдеш спряно по определени теми?

О, не само съм се чувствал, но и съм бил застрашен. Но това са твърде лични въпроси, които съм приел като част от риска на професията, тъй като ми е пределно ясно, че с разследванията си засягам интересите на ръководни кадри от бившата ДС и на агентите им в политическия елит днес. Бил съм многократно заплашван, многократно квартирите, в които съм живял, са били разбивани, и то винаги след някое от разследванията ми. Но това са методи, с които искат да те уплашат, да ти повлияят психологически. А разберат ли един път, че те е страх, спукана ти е работата.

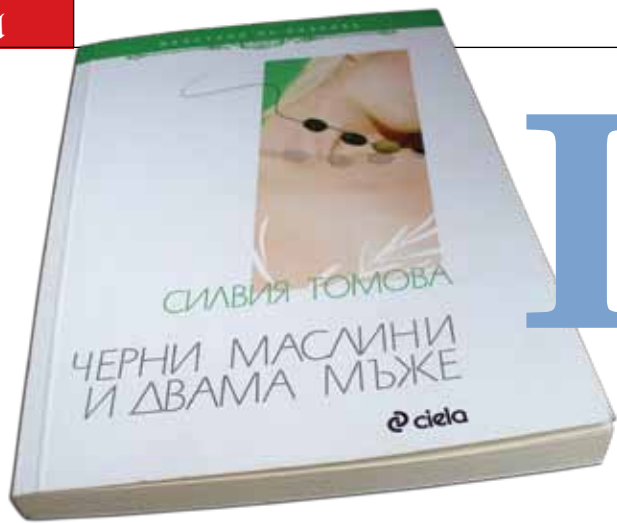
Ще си отиде ли носталгията по комунизма с поколенията, които са го живели, и на какво трябва да научим децата си, за да сме сигурни, че тоталитаризмът няма да се повтори някой ден?

Носталгията по комунизма е част от проблема за памет за комунизма. Как да няма носталгия, когато години наред комунистите са промивали мозъка на хората с твърдението, че партията се ерижи за всички техни проблеми.

След като разкри удивителни подробности от убийството на писателя Георги Марков и отново методите на действие на Държавна сигурност, какво да очакваме в бъдеще?

Голямото предизвикателство, което стои пред мен, е архивът на бившата Държавна сигурност. Той подлежи на много по-обстойно проучване от направените досега опити и се нуждае от систематизиран подход, за да може българското общество да получи знание за системата на ДС в пълнотата, в която то е запознато на огромния масив от архивни документи.

Пълния текст на интервюто на www.lira.bg

Светло и шумно

Моите очи ме наблюдават от всеки балкон. Онези балкони, високите. Кошото захлупват сградите отгоре. И от всеки прозорец за него. Тъмен. С празна стъклена пасти.

Вглеждат се в тялото ми, първо косата, старателно прибрана назад, захапана с желязно острие, после раменете, с остър профил, после обувките, стъпили здраво върху пешеходна пътека. И моите очи лепят към мен. Веднага след челото, след пях носът, а после устните. И след тях всичко останало, изтрито като камшик. На човека не е дадено да... Но тялото ми разперва ръце, а после пръсти, докато вятърът удари дланите. Виждам върховете на дърветата. Листата им ме удрят, докато преминавам на милиметри от кората, от клоните, короната, която хвърля пълтна, мастичена сянка долу. Където опивам. Закъдето летя. Където ще падна. Заг прозорците един мъж остава вестника и посяга с бързо движение към телефона. Когато тялото ми премине следващия метър, до ушите ми ще достигне истеричният му глас, даже ще усетя ударите на сърцето му да развиждат въздуха наоколо. „Една жена пада от...“, ще чуя преди шумът на града да погълне гласа му, да го смели в огромната си уста, пълна с трамвай, автомобилни гуми и клакони, звуци, кошото издават хората, застанали един срещу друг, един до друг. Един върху... Жена и мъж разговарят. Той я харесва.

Жена и мъж разговарят. Той я харесва. Личи си. Прошарен мъж, с нежни ръце. Чувам гласа ѝ. Разказва му „Анри Троя, Анри... Анри...“ Следва нейният писък, когато се обръща и вижда тялото ми да съкращава пространствата. Мъжът протяга ръце към нея, сграбчва я за раменете и силно я прегръща, но не успява да задуши писъка ѝ. „Господи, защо...“, крещи жената, а в зениците на мъжа моето тяло прилича на пращица, която след малко ще се разбие в долината му клепач и оттам ще се търкулне солена съза.

Момче и момиче, прегръщат се, лицата им се сливат, тъй както и устните. И вече са едно момиче-момче, момче-момиче, ще станат отново каквито са били след миг. Когато врявата наоколо разреже прегръдката им. И видят пухтията, в която ще ме превърне събсъкът с асфалта. Виждам още хора. Някои спират колите си. Други нямат време за това. Жена крещи в лицето на дъщеря жена. Лицето ѝ е отчаяно. Тя крещи „Мамо“. „Мамо“ глас

тига и до моето ухо, влиза в спиралата, която опира в мозъка и изчезва някъде, където не изниква никакъв спомен.

Бузите ми имат вкус на вятър. Вятър, който се спуска от небето, притиска сградите, а после хуква по улиците. Вятър, който отваря прозорците, изтръзва антените, свисти в тръбите. Вятър с истеричен глас. И без ръце, кошото да се присегнат към мен и миг преди да... Преди да? Преди момичето с къса изрусена коса да запали цигара, да попита мъжа до нея дали не би искал бяло вино вместо бира, а може би просто „Тоник“.

Тоник. С горчива кожа и пори, кошото стягат венците, оголват зъбите, гаяят сливиците и после се вливат в стомаха. Прилича на пърхането. Когато птицата, която всеки държи под слънчевия си слит, иска да излети. Разперва широко криле, перата ѝ светят под светлината на слънцето и сякаш анел се оглежда... Се оглежда? Сякаш в себе си оглеждаш... Огледжайш?

Отдалечава се. Колата. Ще мине още само няколко километра. Преди да излети на завои и този полет да убие момичето, което сега до шофьора. Сега тя е на 18. Тя винаги ще е на 18.

18 етажа. Възрастна жена се опитва да приспи дете. Очите му търсят нещо в нейните. Тя разказва за онзи мъж, който се изубил в гората и там срещнал... Срещнал. Пътека, изгнили листа, мъх по корите на дърветата. Бледа трева, която се опитва да прокара чело нагоре. Този път този човек не срещнал никого.

Възрастен мъж се държи за челото, после ръцете му разпочахват ризата, преди това разхлабват вратовръзката. „Сърцето ми...“, искат да изрекат устните му, но ръцете го напуска, очите се притварят и тялото му стоварва точно там, на кръстовището, където се пресичат... Пресичат. Някъде вие сирена. Някой е викнал лекар. И той се оглежда за тълпа. Можеш да познаеш смъртта по тълпата. Прегърбени, ужасени, разплакани лешояди. Надвесени, умиращи от лобопитство, какъв е цветът на разкъсаната кожа и какво има под нея. Кръвта мируше на сладко. Сладни в ноздрите. На върха на езика. Да близнеш кръвта на друг означава, че... Че... Обиджете кръвта ми. От устните си. Един на друг. Това е. Е?

Гръбнакът ми е счупен. А също и гясната ръка. Имам множество вътрешни

Писането като шамар

Групов портрет на всички

ВАНЯ КЛЕЧЕРОВА

Силвия Томова е грузото на традиционната българска проза. И като стил, и като емос. Това е книга за всички и за никого. Книга особена, всмукваща, друга. Най-силно привлича самото писане – пълтно, подробно, кинематографично на места. Читателският поглед бива уловен и от най-малката подробност, не просто уловен, а засмукан. Някои от разказите условно могат да бъдат определени като разкази-филми. Нецо повече – вкарват камерата. Езикът се приплъзва и се разтваря в подкожието им. Особено то тук е писането, което ги пресъздава. Писане, биващо на ръба.

ВАСКО ЖЕКОВ

При разказите на Силвия не сюжетът, а асоциацията води действието. Тя минава от една асоциация във втора, от едно сравнение в трето, мисълта се оглежда във водата и търси свия и обаяние. Ноцията изригва. Това са поетични сравнения, кошото влезат в белетристична риза носят голям аромат. И най-важното, което има у нея, е мярката.

МАРИЯ СТАНКОВА

В тези разкази героите са всички. Това е нещо като групов портрет на цялото преходно поколение. Липсата на общуване, неумението да се общува, неувереността, страхът от неразбиране, самото неразбиране, стесненият кръг от интереси, изобилие липсата на интереси – това са характерните черти и страховете на това поколение.

разкъсвания. Спукан далак. „Нищо не може да се направи“, ще каже той. Лекарят. „Моля ви, отдръпнете се...“ „Някой няма ли да покрие това тяло?“ „Донесете отнякъде едно одеало“, „Господине, отдръпнете се...“ „Докторе, тази жена е в шок“... Моля ви, вече няма нищо за гледане. Жената е... „Това е жената от 18-и етаж?“, „Не, онази жена е тъмна“... „Моля ви, помогли да се отдръпнете, оставате я на мира“. „Някой да ми помогне, трябва да... толкова много кръв...“

Силвия Томова - майсторът на разказа

Магазин за месо

Ръцете ѝ мирушат на месо. Свински флейки, свински гърди, свински шол, вратни пържоли. Пръстите посягат към месото, погалват червената му кожа, жилите, кошото пълзят по него като вени, после парчето месо ляга тежко в дланта ѝ. Мускулите ѝ се стягат и тя изсипва месото върху кантара. Електронните му семива трепват, очите на жената отсреща пагат върху ръцете ѝ, после се пълзват нагоре по плътта и спират в зениците. „Желае ли да го нарежем“, ще попита тя. „Да“ чува гласа отсреща и вижда ръка с банкнота, протегната към нея. Месото е мокро, понякога мазно, понякога лепкаво. Банкнотите винаги сухи. Езикът им е хартиен, банкнотите шептят тихо, поставени една до друга. Ласките им се нежни, взаимни и дискретни. Месото говори друг език – цветът му крещи с оранжев глас, приглушен от снежнобялата сланина като пяска. Когато държи гърдите понякога си мисли, че тази плът, мускулите между ребрата са още живи и всеки момент ще се изплъзнат от пръстите ѝ, животното ще нагаде изплашен вик и ще излезе сред тълпата хора на улицата. Банкнотата потъва в гърлото на касовия апарат, той изплюва бележка, бележката се предава от ръка на ръка. След жената пред нея застава мъж. Ръцете му са спокойни, кожата също. Тя вижда трепването на адамовата ябълка, когато той избира месо. Пържоли, казва той. Избрахте ли си, пита тя. Тази, сочи ѝ той, и в дланта ѝ се отпусна мъртва плът. Желае ли още нещо, пита тя, докато той вади портфейла си и от него я лъхва мириса на гъб и мляно месо. Не, казва той, прибира бележката и отбръсва банкнотите пред очите ѝ. Докато пръстите му броят тя вижда шарените лица на парите да прилепват едно към друго и по гърба ѝ полазва студ. Това е тръпката. Познатата тръпка, която обръква съзнанието, забива се в квафрамата и гали с розови пръсти кожата ѝ. Жената вдига поглед към лицето на мъжа. Исква да се убежи, че той, а не хартията в пръстите му, предизвикват това желание. Този неясен стон, кошото извира от гърлото ѝ, от всичките ѝ пори. Това е викът на тялото за друго тяло. За животинска близост, пълтна като хладното мокро месо, което с доверие се отпуска в дланта ѝ. Лицето на мъжа е спокойно, очите му не излъчват нищо, устните

също. Кожата не е настърхнала, гърбът му не е нахсан. Жената отново пълзва поглед по ръцете му, до върха на пръстите. Шепотът на банкнотите я опива, тя чувства парене, което всеки миг ще залее цялото ѝ тяло. От основата на торса до косите. Ноздрите ѝ едва забележимо се разширяват и тогава мъжът го подущва. Стонът. На кожата, гърлото, бедрата, ръцете, вика за близост. Очите му мигновено потъват в нейните. Чертите му се изгължават, тя вижда светкавичната промяна в стойката му, изчакването на ловеца, кошото няма да пропусне точния изстрел, кошото владее точното оръжие... Защото точното оръжие е самият той. Тя е покосена и докато той връща портфейла в задния си джоб, ръцете ѝ бавно посягат към банкнотите и с върха на пръстите си усеща в пространството топлината на другото тяло, спокойното му изчакване преди да се извиса над нея като над трофей. Поема банкнотите в дланите си и ги държи неестествено дълго, сякаш не им вярва, сякаш телата им вече не са от хартия, метална нишка и воден знак, а от ефирна материя, която приковава съзнанието ѝ в една мисъл, в едно единствено желание. Да бъде пришеглена, да опре пълтно кожата си до другата кожа, да впие устните си в други устни и пусне в тялото си друго тяло. Пръстите ѝ прибират банкнотите в джоба и посягат към месото. През материята на ризата парите утпихват, а кошото месо се изсипва в найлонов плик, мигното тяло подава на мъжа отсреща. Той казва тихо „Благодаря“ и гласът му сякаш се разпада, бълбука от гърлото му, минава през плътта ѝ, опиянява я. Тя опитва да стегне челюсти, да се отскубне, да се съпротивява. Поне малко. Но хватката е силна и единственото, което усеща е омекването на костите си, глухото им спържение в ставите, абсолютната невъзможност да управлява движенията си. Очите на мъжа отсреща се разширяват, устните му леко се разтварят, за да открият ръб от зъб и влажна лизавица, докато тя се свлича пред него с месото в ръка, усеща твърдия под и удара, кошото ще последва след миг. Болката, която трябва да я върне обратно в света, в тази реалност, в която близостта с този мъж е възможна, в света, където нещата, привличането, страстта стават по естествен начин, следват естествен, установен от цивили-

зацията ход. Но този път в тялото ѝ се е събудило друго нещо. Становите на тези мускули не са нейни, гласът на тази плът не е нейният. В нея говорят гласовете на всички тези животни, чийто трупове тя разфасова. Реже на малки и големи парчета и умножава страданията на душите, напуснали тези тела. Защото всичко живо има душа. Дори тревата страда, когато върху да се изпусне граг и не ѝ позволи да избуц, да покаже крехкото си тяло на слънцето, на другите треви, на света. А светът сега се е събрал в корема ѝ. В него вселените се преобръщат и броят, зневно я ритат в слабините, после хъркат в хранопровода, гращат белите гробове, изстискват водата от бърбреците и тя чувства топлината урина по краката си, пияната, кошото избива на устните ѝ, вижда мъжа вече съвсем близо до себе си. Набел се е над безпомощната си жертва, също безпомощен, изплашен и съзеници, кошото искат да я питат нещо. На онзи мяхен език, на кошото говориха преди малко. Какво стана, иска да я пита той, изплаши ли се от мен. Моля те, моля те, моля те, иска да му отвърне тя, да вдигне вдървената си ръка към него и да го погали. Да му обясни, че тя не е тази жена. Това даже вече не е жена. А едно животно, кошото други ръце ще хванат силно, ще я притегнат в желязна прегръдка, после някой ще я узари с шило в основата на черепа, за да я зацемети и после върху врата ѝ със стоманена и хладна тежест ще се вреже острие и от нея ще рунне топла и червена кръв, кошото ще угади този мъж и жената след него и после друг мъж и т.н. Тази жена принадлежи, чува гласа на мъжа. Този път съвсем реален, акустичен, глас, кошото изпъва магазина за месо, удря се в плочките по пода стените и прозорците. Моля ви, помогнете ми, казва тя, но от гърлото ѝ извира само гъгнив звук, примесен с зъста, отровна пясна.

Силвия Томова е родена на 9.06.1973 г. в София. Завършила е специалностите „Дефектология“ и „Журналистика“ в СУ „Св. Климент Охридски“. През 2001 г. излиза първата ѝ книга романът „Кожа“ (изд. „Захарий Стоянов“), а през 2006 г. сборникът с разкази „Добър ден, Р.“ (изд. „Жанет 45“). През 2007 г. получава Първа награда от Националния конкурс за къс разказ „Рашко Сугарев“.

Най-добрият руски лечител

Ламикин в България

От 11 до 17 април авторът на системата „Жим Лам“ ви очаква

Авторът на системата за самолечение на човека „Жим Лам“ и изд.

„Жануа 98“ смутиха книжния пазар с поредния си хит: новата му книга „Пълна система за хранене и прочистване на организма“ изчезна от книжарниците, но може да се намери само в „Хеликон“.

Проф. Олег Ламикин, който нашумя у нас с книгите си „Школа за мързеливци“ и „Школа за мързеливци 2“, сега за трети път атакува боледуващото ни общество, което се е свило като ембрион и чака да отмине икономическата стагнация, за да освободи углашеното си съзнание с нови грижи за личното си здраве. Той е носител на званието „Най-добър лечител в Русия“, кандидат е на медицинските науки, има златен медал „За заслуги в природната медицина“.

Темата на семинара му е „Психологическата и енергийна защита и създаването на силна нервна система“. Заявки за участие на тел. 98 78 730.

ПРОФ. ОЛЕГ ЛАМИКИН:

Моите Наставници не са ми поставили задача да привлека вниманието на читателите към някакво конкретно място или човек като спасител или панацея срещу всички проблеми. Задачата на книгите ми е да събудя у хората желание за саморазвитие, за изцеляване на самите себе си и на близките си, както и за построяване на щастлив живот в съгласие със Законите на Природата.

Най-важното е да знаят как да развиват себе си телесно, душевно и духовно, като вземат за пример образа на Учителите.

Целта не е пред къщите на Учителите постоянно да чака огромна опашка от измъчени хора, а да се стремим да бъдем като тях – силни и добри. Да станем достойни за Тяхното внимание и компания, да се превърнем в истински приятели.

Някога и Учителите са минали по същия път, по който сега вървим ние – от болестите и житейската неразбория към Хармонията и Свръхчовешката мощ.

В живота на всеки стремеж се, рано или късно, идва

мижът, когато той напраща цялата си воля и прави първите, макар и неуверени стъпки по пътя на саморазвитието.

Тогава и отговорът идва мигновено. Човек получава енергия, знания и Наставническа подкрепа. Чистите души върват на хората със силна воля и свободна душа.

В един древен трактат се казва: „Когато ученикът е готов, идва и Наставникът“.

Заех се да пиша тази книга не защото имам много свободно време. Нищо подобно. Добросъвестните автори никога не пишат от нямане какво да правят или в присъп на графомания. Причината е, че хората, които искат да въведат ред в тялото си и в живота си, слава Богу, от ден на ден стават все повече. Затова и вече не успявам да обучавам индивидуално всички и дори да чета лекции.

Сега, когато в центровете по цял свят се провежда редовно обучение по системата „Жим Лам“ и излязоха книгите „Школа за мързеливци“, в която се описва първото стъпало, „Медната порта“, и се разглеждат някои мирогледни въпроси, и „Школа за мързеливци 2“, посветена на второто ниво, „Сребърната

порта“, ние с Наставника решихме да издадем този труд.

В света се наблюдава остра нужда от подобни знания. Тази книга ще даде представа на всички желаещи как практически всекидневно да прилагат системата за лечебно хранене на организма по древната методика „Жим Лам“. Тя учи как да се използват онези прости начини за запазване на здравето, които са използвали лечителите от древността за едно от най-важните дела – храненето на собствените тела.

Още на www.lira.bg

Предимствата на електрическото колело

- Не дават пари за бензин, цената му се качва всеки ден.
- Лесно е за ползване: свързвате батерията с контакта и я зареждате.
- Не се изисква никаква регистрация, застраховка, лицензи и др.
- С лекота изкачвате всяко нанагорнище. Благодарение на батерията можете да форсирате скоростта, докато се изкачвате. Има четири скорости.
- Това колело е 100% екологично чист продукт с нулеви стойности като замърсител на въздуха и най-безшумното средство за придвижване.
- Докато другите чакат в ада на градските задръствания, това колело ви прави бързи и маневрени и пестите време и пари.
- Когато пожелаете, можете да превключите електрическото задвижване в нормално, с педали, ако искате да подгържате отлична кондиция.

За контакти: 0887 197 144
Пловдив, бул. „Хр. Ботев“ №2
www.velohit.net

Защо сте тук?

Наслаждавайте се на живота

Уейн Дайър

УЕЙН У. ДАЙЪР, доктор по философия, лектор в областта на самоусъвършенстването. Автор е на 28 книги и е защитил докторат по педагогическа психология в „Уейн Стейт Юниверсити“ в Ню Йорк. Ентусиазъмът, животоутвърждаващият оптимизъм и здравият реализъм превърнаха Уейн Дайър в национална знаменитост в САЩ. Книгите му преливат от енергия, остроумие, мъдрост, добри съвети и красноречиви примери, помагат ни как да бъдем независими и вътрешно мотивирани, да вземаме самостоятелно решения!

Това е първият въпрос, който трябва да си зададете, ако възнамерявате да възприемте философия, която наистина ще промени живота ви.

Помнете, не е задължително да сте тук! Ако решите да се оттеглите още сега, никакъв властник, никакъв „закон срещу самоубийството“, никакъв проповед за светостта на живота няма да ви спрат. Ние сме единствените същества на земята, способни да си кажат: „Понякога животът не си заслужава да се живее; в моя случай е така, затова избирам смъртта“.

Но тъй като вече сте избрали живота (щом все още сте тук), да започнем с най-простата версия на предлаганата от мен житейска философия. Нека се престорим, че истинската причина да бъдем тук е да пъту-

ваме през живота максимално приятно, без да тероризираме никого, и да правим неща, които ще превърнат тази планета в по-добро място за всички, както и за идните поколения.

Задачата може да изглежда тежка, но не мисля, че тази житейска философия е „твърде амбициозна“ за което и да било човешко същество. Ключът е, че започва с насладата ви от собствения ви живот. Видният просветител Невин Санфорд го изразява така: „Що се отнася до балансирането на човешките ценности, аз бих отдал висш приоритет на насладата от

живота и бих го оправдал с аргумента, че ако не знаеш как да се наслаждаваш на живота, ще бъдеш бреме за другите“.

Небето е пределът
Концепция за неограничен човек
Уейн Дайър
изд. Кибера
брой стр.: 448, цена: 21,00 лв.

Кабалата: Дървото на живота е в нас

Елизабет Клеър Профет е световноизвестна авторка на класически духовни творби като „Сродни души и двоица пламък“, „Последните години на Исус“, „Падналите ангели и произходът на злото“, „Прераждането – липсващата брънка в християнството“, както и поредицата „Джобни пътеводители в практическата духовност“.

Тя въвежда новаторски техники в практическата духовност. Съавтор е на бестселъра „Сен Жермен – пророчество за новото хилядолетие“, на „Вашите седем енергийни центъра“ и „Изкуството на практическата духовност“.

Какво е Кабала? Тя е нещо Клокова загадъчно, че векове наред е било позволено да я изучават само женени мъже над четиридесетгодишна възраст. С термина Кабала назоваваме мистичната традиция на юдаизма. Корените на еврейските мистични практики могат да се проследят до около I век пр. Хр., а движението, наречено Кабала, се появява около 1200 г. в Прованс, Франция.

Еврейските мистици получават прозрения за възникването на Вселената, които удивително напомнят съвременната научна теория за Големия взрив. Те създават език и символика, с които описват Бога, нашите взаимоотношения с Бога, духовната ни цел в живота и произхода на злото. И най-важното, те дават обяснение на загадките на Бога, което ни помага да отключим духовната

сила – силата, с която Бог ни е дарил от самото начало.

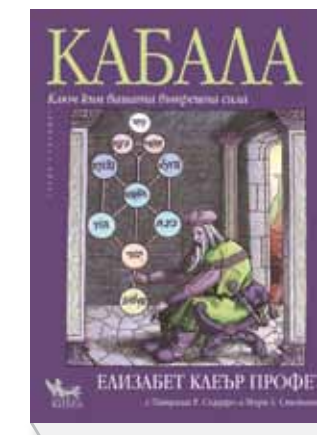
Как можем да използваме ключовете на Кабала, за да постигнем тази сила? Като използваме за ориентир картата, оставена ни от кабалистите.

Отличителна характеристика на Кабала е схемата на десетте сефирот (божествени еманации или аспекти на Бога), която кабалистите наричат Дърво на живота. Тази схема отразява начина, по който функционира душата, защото Кабала учи, че Дървото на живота е вътре в нас. То е връзката между нас и Бога.

Можете да възстановите връзката си с Дървото на

живота и със сефирот посредством определени молитви, медитации и духовни практики. Книгата очертава някои от тези техники.

Още за Кабалата и разностранното кой и какво е Исус четете на www.lira.bg

Кабала: ключ към вашата вътрешна сила
Елизабет Клеър Профет
изд. Кибера
брой стр.: 344, цена: 30,00 лв.

AtlasBG
ФИЕСТА!
ИСПАНСКИЯТ СЕ УЧИ ЛЕСНО!

Ако искате да почувствате най-живената страна на живота и да опознаете страстната култура на Испания и на цяла Латинска Америка, ако просто искате да направите нещо различно, запишете се при нас и научите тайните на испанския език.

Интензивният курс или индивидуалното ви обучение ви гарантират това!

София, бул. „Патриарх Евтимий“ 36, Б, партер;
тел. 944 28 49, 0898 411 638;
email: office@atlasbg.com, www.atlasbg.com

ПРОМОЦИИ

ХЕЛИКОН
За книгите и хората

1,95
X **1 ЛВ.**
стара цена 5,00ЛВ.

7,95
ЛВ.
стара цена 30,00ЛВ.

3,95
X **1 ЛВ.**
стара цена 12,00ЛВ.

8,00
ЛВ.
стара цена 20,00ЛВ.

КИБЕА

Книгите на изд. Кибеа можете да намерите и в "Центъра за книги и здраве" в София, ул. "Д-р Г.Вълкович" 2А, фирмена книжарница тел. 988 01 93

7,95
ЛВ.
стара цена 25,00ЛВ.

promochip
клуб за промоции и отстъпки

стани член на клуба и получи
5% ОТСТЪПКА
при първата си покупка
в Хеликон

ЧЛЕНОВЕТЕ
НА КЛУБА
АВТОМАТИЧНО
ПОЛУЧАВАТ

персонални ПЕРИОДИЧНИ ПРОМОЦИИ	моментални ОТСТЪПКИ от цените на стоици стоки в участващите вериги
направени чрез безплатен SMS	от 5% до 75%

КАК ДА СТАНА ЧЛЕН

- 1 Изпрати SMS до 1277 с текст **PROMO** на цена 1.20 лв. с ДДС
- 2 Ще получиш своя **ПИН** код заедно с инструкции

- 3 Посети обект, участващ в програмата
- 4 Получи своя персонален чип PromoChip

КАКВО Е PROMOCHIP

PromoChip е клуб за промоции и отстъпки. Членовете на клуба се възползват от преференциални цени при закупуване на стоици стоки в магазините на участващите търговски вериги.

Всеки член на клуба притежава **PromoChip** - персонален чип за идентификация под формата на ключодържател. Този чип идентифицира потребителя на касата в съответния магазин и позволява прилагането на различни отстъпки.

PromoChip поддържа два вида промоции: персонални и общи. Персоналните промоции се изпращат периодически чрез безплатен SMS до всички клиенти, използвали най-активно своя PromoChip. Пример за такъв SMS е "Еднократно -10% за най-скъпата книга от покупката Ви". Потребителите получили подобен SMS, могат да посетят съответния магазин и да закупят стоките с обещаната отстъпка. При пазаруването клиентите трябва да предоставят своя персонален чип на касата.

Общите промоции важат за всеки член на клуба и са маркирани със специален етикет на PromoChip във участващите магазини. За да се възползва от тези промоции, клиентите отново трябва да предоставят своя персонален чип.

КАК РАБОТИ PROMOCHIP

- Автоматично получавате периодични SMS с промоции на стоки.
- При покупка на тези стоки, покажете на касата своя PromoChip и ще получите обещаната отстъпка.

- Посетете партньорски обект
- На касата покажете своя PromoChip и ще получите обещаната отстъпка.
- Стоките на промоция са означени с етикет.

ЧЕСТО ЗАДАВАНИ ВЪПРОСИ

Какво ще ми струва членството в програмата?
Еднократен SMS за регистрация на цена 1.20 с ДДС.

Безплатен ли е SMS-ът за получаване на периодичните промоции?
Да.

Кога мога да се откажа от програмата и как?
По всяко време на касите на Хеликон или на www.promochip.bg

Смених си мобилния оператор и не получавам SMS промоции?
Обърнете се към касиерите на Хеликон или на www.promochip.bg

Хеликон и ТриоМедиа Маркетинг (операторът на PromoChip) си запазват правото да променят условията на участие в Клуб PromoChip. Повече информация можете да намерите на www.promochip.bg

Подарете ваучер!

Зарадвайте вашите познати книгомани – дайте им възможност всеки сам да се наслади на своя избор във всички книжарници на „Хеликон“! Ваучерите са различни – от 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90 и 100 лв. С тях може да се пазарува и он лайн на адрес helikon.bg.

Възползвайте се от отличната възможност, вместо ненужен предмет, да подарите на най-близките си правото на избор и те лично да си подберат най-потребните им книги!

Нека те решат с какво четиво да обновят енергията на интелекта си, за да бъде удоволствието им от четенето наистина празнично!

